

No. 38446

**Hungary
and
Slovakia**

Convention between the Republic of Hungary and the Slovak Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Bratislava, 5 August 1994

Entry into force: *21 December 1995 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English, Hungarian and Slovak*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Hungary, 22 May 2002*

**Hongrie
et
Slovaquie**

Convention entre la République de Hongrie et la République slovaque tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Bratislava, 5 août 1994

Entrée en vigueur : *21 décembre 1995 par notification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais, hongrois et slovaque*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Hongrie, 22 mai 2002*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

C O N V E N T I O N BETWEEN THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE
SLOVAK REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Republic of Hungary and the Slovak Republic,
Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
have agreed as follows:

Article 1. PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied;

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Slovak Republic:

- (i) the tax on income of individuals;
- (ii) the tax on income of legal persons;
- (iii) the tax on immovable property;
(hereinafter referred to as "Slovak tax");

b) in the Republic of Hungary:

- (i) the income tax on individuals;
- (ii) the corporation tax;
- (iii) taxes on landed property;
- (iv) the building tax;
(hereinafter referred to as "Hungarian tax").

4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the

existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Slovak Republic or the Republic of Hungary as the context requires;

b) the term "person" includes an individual, a company or any other body of persons;

c) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

d) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

e) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

f) the term "international traffic" means any transport by a ship, boat, aircraft or road-transport vehicle operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship, boat, aircraft or road-transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

g) the term "competent authority" means:

(i) in the case of the Slovak Republic, the Minister of Finance or his authorized representative;

(ii) in the case of the Republic of Hungary, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which this Convention applies.

Article 4. RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both State or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

a) A building site or construction or assembly or installation project only if it lasts more than twelve months.

b) The furnishing of services, including consultancy and managerial services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the country for a period aggregating more than six months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose carrying on, for the enterprise., any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to c), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from the combination is of preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies — is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case, include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provision of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be „attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purpose of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships, boats, aircraft or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour

of the ship or boat is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9. ENTERPRISES

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

ARTICLE 10. DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article, means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are

paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid, or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of the State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the roy-

alties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematographic films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships, boats, aircraft or road-transport vehicles operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships, boats,

aircraft or road-transport vehicles shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if each of the following conditions is met:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft, or road-transport vehicle operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Article 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported in considerable part out of public funds of this State or of the other State or the activity is exercised under a cultural arrangement between the Contracting States.

Article 18. PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. GOVERNMENT SERVICE

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or local authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. STUDENTS, PROFESSORS AND RESEARCHERS

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first- mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. Remuneration received for teaching or scientific research by an individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first State for the purpose of scientific research or for teaching at a university college, establishment for higher education, or at a similar establishment shall be exempt from tax in the first State provided that such establishment belongs to non-profitmaking legal entities.

Article 21. OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, boats, aircraft and road-transport vehicles operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft and road-transport vehicles shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Double taxation shall be eliminated as follows:

I. In the case of a resident of the Republic of Hungary:

a) Where a resident of the Republic of Hungary derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in the Slovak Republic, the Republic of Hungary shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), exempt such income or capital from tax.

b) Where a resident of the Republic of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10 and 12, may be taxed in the Slovak Republic, the Republic of Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the Slovak Republic. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from the Slovak Republic.

c) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of the Republic of Hungary is exempt from tax in the Republic of Hungary, the Republic of Hungary may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In the case of a resident of the Slovak Republic:

The Slovak Republic, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income which according to the provisions of this Convention may also be taxed in the Republic of Hungary, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in the Republic of Hungary. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Slovak tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Republic of Hungary.

Article 24. NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting State.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26. EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the Contracting States the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting Parties shall notify each other that their constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

- a) in respect of taxes withheld at source, to amounts derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29. TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic chan-

nels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Bratislava, on 5th August, 1994, in two originals, each in the Hungarian, Slovak and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Hungarian and Slovak texts, the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary:

LÁSZLÓ KOVÁCS

For the Slovak Republic:

Eduard Kukan

[HUNGARIAN TEXT — TEXTE HONGROIS]

E G Y E Z M É N Y

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG

ÉS

A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG

KÖZÖTT

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS
AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL
A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság,

attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős
adóztatás elkerüléséről és az adózás kijátszásának
megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén,

megállapodtak a következőkben:

1. cikk
SZEMÉLYI HATÁLY

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. cikk
AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai egységei vagy helyi hatóságai nevében állapítanak meg, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadónak vagy vagyonadónak tekintendők mindazok az adók, amelyekkel a teljes jövedelmet vagy a teljes vagyont, illetve a jövedelem vagy a vagyon egyes elemeit terhelik meg, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó, valamint a vagyon értéknövekedése utáni adókat.

3. Az Egyezmény különösen a jelenleg érvényben lévő következő adókra terjed ki:

a) A Szlovák Köztársaságban:

- (i) a magánszemélyek jövedelemadójára;
- (ii) a jogi személyek jövedelemadójára;
- (iii) az ingatlanadóra;

(a továbbiakban "szlovák adó");

b) a Magyar Köztársaságban:

- (i) a magánszemélyek jövedelemadójára;
- (ii) a társasági adóra;
- (iii) a földadóra;
- (iv) az építményadóra;

(a továbbiakban "magyar adó").

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesítik egymást adójogszabályaik minden lényeges megváltoztatásáról.

3. cikk
ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- a) "az egyik Szerződő Állam" és "a másik Szerződő Állam" kifejezés a Szlovák Köztársaságot vagy a Magyar Köztársaságot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
- b) a "személy" kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;
- c) a "társaság" kifejezés azokat a jogi személyeket vagy egyéb jogalanyokat jelenti, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők.
- d) az "egyik Szerződő Állam vállalkozása" és a "másik Szerződő Állam vállalkozása" kifejezés az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozási tevékenységét, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozási tevékenységét jelenti;
- e) az "állampolgár" kifejezés magában foglalja:
 - (i) az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkező magánszemélyt;
 - (ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely e jogállását az egyik Szerződő Állam érvényes jogszabályaiból meríti.
- f) a "nemzetközi szállítás" kifejezés olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű, vagy közúti szállító jármű igénybevételevel végzett bármilyen szállítást jelent, amelynek a tényleges üzletvezetési helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve ha a hajó, a légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyek között közlekedik;
- g) az "illetékes hatóság" kifejezés a következőket jelenti:

- (i) a Szlovák Köztársaság esetében a pénzügyminiszttert vagy meghatalmazott képviselőjét;
- (ii) a Magyar Köztársaság esetében a pénzügyminiszttert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezések azt jelentik, ha a szövegoösszefüggés mást nem kíván, amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezményt alkalmazzák.

4. cikk BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az "egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy" kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján ebben az Államban adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő jövedelemforrásuk vagy vagyonuk alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, jogállását az alábbiak szerint kell meghatározni:

- a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekck központja);
- b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

- c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
- d) ha mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztető eljárás keretében rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében egy nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben a tényleges üzletvezetésének a helye van.

5. cikk TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a "telephely" kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, melyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A "telephely" kifejezés magában foglalja különösen:

- a) az üzletvezetés helyét;
- b) a fiókot;
- c) az irodát;
- d) a gyárat;
- e) a műhelyt;
- f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kitermelésére szolgáló egyéb telepeket.

3. A "telephely" kifejezés szintén magában foglalja:

- a) az építési területet, az építkezési, összeszerelési vagy berendezési munkálatokat, de csak akkor, ha a munka 12 hónapnál tovább tart.
- b) Szolgáltatások nyújtását, beleértve a tanácsadói és a vezetői szolgáltatásokat, amelyeket egy vállalkozás alkalmazottai vagy az általa e célra megbízott személyzet lát el, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek az országon belül (az azonos vagy kapcsolódó program keretében) bármelyik 12 hónapos időszakon belül összesen legalább 6 hónapig tartanak.

4. E cikk előző rendelkezéseire való tekintet nélkül a "telephely" kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az nem foglalja magában a következőket:

- a) az olyan berendezéseket, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására, vagy leszállítására használnak;
- b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;
- c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;
- d) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére különböző javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;
- e) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;
- f) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag az a/-e/ pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független jogállású képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni - egy vállalkozás nevében tevékenykedik és felbatalmazása van arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön és ezzel a jogával rendszeresen él is, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha állandó üzleti hely igénybevételével végeznék, nem tennék az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.

6. Nem tekintendő úgy, hogy az egyik Szerződő Állam vállalkozásának telephelye van a másik Szerződő Államban csupán azért, mert ebben a másik Szerződő Államban alkusz, bizományos vagy más független jogállású képviselő révén tevékenységet fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, illetve üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely révén, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyonból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) szerez, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Az "ingatlan vagyon" kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai meghatároznak, amelyekben a szóbanforgó vagyon van. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdészeti üzemekben használatos felszerelést és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések alkalmazandók, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Tengeri és belvízi hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

7.cikk
VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban fejti ki ott lévő telephelye révén. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek a telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működtetésével kapcsolatban merülnek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merülnek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Ha az egyik Szerződő Államban úgy szokták megállapítani a telephelyre eső nyereségrészt, hogy a vállalkozás teljes nyereségét a különböző részegységek között arányosan osztják meg, a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóköteles nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben szereplő elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat és árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemelemeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit.

8. cikk NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS

1. A tengeri és belvízi hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerzett jövedelem csak abban az Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, akkor ez úgy tekintendő, mintha abban a Szerződő Államban lenne, amelyben a hajó hazai kikötője van, vagy, ilyen hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

9. cikk KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

Amennyiben

- a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesedik, vagy
- b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának a vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében is részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás az egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolatokban olyan feltételeben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások

egymással megállapodnának, akkor minden olyan nyereség, amely e feltételek hiányában a vállalkozások egyikénél megjelent volna, de e feltételek miatt azonban nem jelent meg, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és ennek megfelelően megadóztatható.

10. cikk
OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

- a) az osztalék bruttó összegének 5 %-át, ha a haszonhúzó olyan társaság, amelyik az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 %-ban közvetlen tulajdonosa;
- b) az osztalék bruttó összegének 15 %-át minden egyéb esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik az ilyen korlátozások alkalmazásának módját.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az "osztalék" kifejezés részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogoktól - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely a részvényből származó jövedelemmel azonos adójogi elbírálás alá esik abban az Államban, amelyben az osztalékot kifizető társaság belföldi illetőségű.

4. Nem kell az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha az osztalék haszonhúzója, aki mint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő

Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, vagy ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben az esettől függően a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereségre vagy jövedelemre tesz szert a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Szerződő Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségtől nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik szerződő Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. cikk

KAMAT

1. Az a kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha a kedvezményezett belföldi személy a kamat hasznhúzója.

2. E cikk alkalmazásában a "kamat" kifejezés mindenfajta kövtelestől származó jövedelmet jelent, függetlenül attól, hogy jelzáloggal van-e biztosítva és jogot ad-e az adós nyereségéből való részvesztésre, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó kamatprémiumokat és díjakat.

3. Nem kell az 1. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén, amelyben a kamat keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa tevékenységével szabad foglalkozást űz, ebben a másik Államban, és a kövtelest, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez

a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az esettől függően a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. cikk

JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ilyen jogdíj ugyanakkor abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyikben keletkezik, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznhúzója, az ily módon megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 %-át. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában a "jogdíj" kifejezés magában foglal minden olyan jellegű térítést, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékeként fizetnek ki, beleértve a mozgóképfilmeket, a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket és szalagokat, mindenfajta szabadalmat, védjegyet, ipari formulát vagy modellt, tervet, titkos képletet vagy eljárást, valamint az ipari, kereskedelmi és tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, illetve az ipari, kereskedelmi és tudományos tapasztalatok közléséért történő kifizetéseket.

4. Nem kell az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha a jogdíjak hasznhúzója, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű, üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa és a jog vagy vagyoni érték, segítségével szabad foglalkozást üz,

amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázis kapcsolódik. Ebben az esetben az esettől függően a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kifizető maga az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy egy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíj kifizetője, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, a Szerződő Államok egyikében olyan telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatosan a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezeket a jogdíjakat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor úgy tekintendő, hogy ezek a jogdíjak abból a Szerződő Államból származnak, amelyben a telephely vagy az állandó bázis található.

6. Ha a kifizető és a jogdíj hasznhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használatához, joghoz vagy információhoz mérten, amelynek alapján kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. cikk

ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban lévő, a 6. cikkben meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás végzéséhez rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség ebben a másik Államban adóztatható, beleértve az ilyen telephely (önállóan vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri és belvizi hajók, légi járművek és közúti szállító járművek, valamint az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban az Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. cikk SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az olyan jövedelem, amelyre az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből szerez csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A "szabad foglalkozás" kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. cikk NEM ÖNÁLLÓ MUNKA

1. A 16., 18., 19. és 20. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban történő nem önálló munkáért kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a kedvezményezett bármely tizenkét hónapos időszakon belül egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet a másik Államban;
- b) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban; és
- c) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk fenti bekezdés rendelkezéseire, az olyan térítés, amelyet nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló vagy munkáért fizetnek, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. cikk IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetések, amelyeket az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatósági tagjaként vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztathatók.

17. cikk MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható. 2. Amennyiben az előadóművész

vagy sportoló ilyen minőségében személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14., és a 15. cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ezen Állam vagy a másik Állam közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységre a Szerződő Államok közötti kulturális megállapodás keretében kerül sor.

18. cikk
NYUGDÍJ

A 19. cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és a hasonló térítések, amelyeket az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munka tekintettel, csak ebben az Államban adóztathatók.

19. cikk
KÖZSZOLGÁLAT

1. a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.
- b) Ez a térítés azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki
 - (i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy
 - (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak az állampolgára is.

3. A 15., 16., és a 18. cikk rendelkezései kiterjednek az olyan térítésekre és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. cikk

DIÁKOK, TANÁROK ÉS KUTATÓK

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan diákok vagy szakmunkástanulók kapnak ellátásukra vagy tanulmányi célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Állam felkeresése előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy oktatási célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

2. Az olyan magánszemélyek által tanításért vagy tudományos kutatói munkáért felvett kifizetések, akik közvetlenül az egyik Szerződő Állam felkeresése előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag kutatások végzése vagy egyetemen, főiskolán, felsőoktatási intézményben vagy bármilyen más hasonló intézményben történő oktatás céljából tartózkodnak, adómentesek az előbbi Államban, amennyiben az ilyen intézmények non-profit jogi személyekhez tartoznak.

21. cikk
EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény fenti cikkeiben nem tárgyalt elemei, bárhol keletkezzenek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ebben a másik Államban az ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben az esettől függően a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

22. cikk
VAGYON

1. A 6. cikkben említett ingatlan vagyonganban megtestesülő vagyon, amelynek tulajdonosa az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyonganban, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás végzése céljából rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyonganban megtestesülő vagyon ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajóban, légi járműben vagy közúti szállító járműben és az ilyen hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű üzemeltetését szolgáló ingó vagyonganban megtestesülő vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyonának minden egyéb eleme csak ebben az Államban adóztható.

23. cikk
A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

1. A Magyar Köztársaságban belföldi illetőségű személy esetében:

- a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemre tesz szert, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban a Szlovák Köztársaságban adóztható, a Magyar Köztársaság a b) és c) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adózás alól.
- b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemrészekre tesz szert, amelyek a 10. és 12. cikk rendelkezéseivel összhangban a Szlovák Köztársaságban adózthatók, a Magyar Köztársaság lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból egy olyan összeg levonását, amely megegyezik a Szlovák Köztársaságban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a hányadát, amely a Szlovák Köztársaságból származó ilyen jövedelemrészeknek tudható be.
- c) Ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban a Magyar Köztársaságban belföldi illetőségű személy által megszerzett jövedelem vagy a tulajdonában lévő vagyon mentesül az adó alól Magyar Köztársaságban, a Magyar Köztársaság az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelmét vagy vagyonát terhelő adó összegének kiszámításánál figyelembe veheti a mentességet élvező jövedelmet vagy vagyont.

2. A Szlovák Köztársaságban belföldi illetőségű személy esetében:

A Szlovák Köztársaság adójának megállapításakor az ott belföldi illetőségű személyek az adóalapba, amelynek alapján az ilyen adót megállapítják, beszámíthat minden olyan jövedelemrészt, amely az Egyezmény rendelkezései alapján a Magyar Köztársaságban is adóztatható, de lehetővé teszi az ilyen alapon számított adóösszegeből egy olyan összeg levonását, amely megegyezik a Magyar Köztársaságban megfizetett adóval. Ez a levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított szlovák adónak azt a hányadát, amely arányos azzal a jövedelemmel, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban a Magyar Köztársaságban adóztatható.

24. cikk EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai számára nem írható elő a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő bármilyen kötelezettség, amely más vagy megterhelőbb, mint a másik Állam állampolgárai számára azonos körülmények között előírt vagy előírható adózás és az azzal összefüggő kötelezettségek. Tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, e rendelkezés kiterjed az olyan személyekre is, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. E rendelkezés nem értelmezhető úgy, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan egyéni levonásokat, adó-kedvezményeket és adómérsékléseket biztosítani az adózás területén, mint amelyeket a saját Államában belföldi illetőségű személyeknek biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, kivéve, ha a 9. cikkben, a 11. cikk 4. bekezdésében vagy a 12. cikk 6. bekezdésében szereplő rendelkezéseket kell alkalmazni, mintha ezeket az

elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna ki. Ehhez hasonlóan az egyik Szerződő Állam vállalkozásának bármilyen adóssága a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben az ilyen vállalkozás nyereségadó-alapjának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mint ha az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személlyel kötötték volna erről a szerződést.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai számára, amelyek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem írható elő az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal kapcsolatban semmiféle olyan kötelezettség, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és az azzal járó kötelezettségek, amelyeket ezen elsőként említett Állam hasonló vállalkozásai számára írnak vagy írhatnak elő.

5. E cikk rendelkezései tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezetű adóra alkalmazandók.

25. cikk EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyben belföldi illetőségű, vagy amennyiben ügye a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül elő kell terjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak véli, de önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel oldja meg, hogy elkerüljék az olyan

adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel. Az elfogadott megoldást a Szerződő Állam belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással. Ha a megállapodás elérése érdekében célszerűnek látszik a szóbeli véleménycsere, az ilyen véleménycsere sor kerülhet a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből álló bizottság keretén belül.

26. cikk INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges. A kölcsönös tájékoztatást az 1. cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedheti fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével vagy a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatban felfedhetik.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy valamelyik Szerződő Államot kötelezzik

- a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaival vagy államigazgatási gyakorlatával ellentétes intézkedések hozatalára;

- b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
- c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást, vagy olyan információt fedne fel, amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. cikk

DIPLOMÁCIAI KÉPVISELŐK ÉS KONZULI TISZTSÉGVISELŐK

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Felek értesítik egymást, hogy az Egyezmény hatálybaléptetéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett második értesítés időpontjában lép hatályba és rendelkezéseit alkalmazni kell:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően szerzett összegekre;
- b) egyéb jövedelemadók és a vagyonadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jével vagy az azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.


29. cikk
FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam az Egyezmény hatálybalépésének időpontjától számított ötéves időszakot követő bármelyik naptári év végét legalább 6 hónappal megelőzően diplomáciai úton eljuttatott írásbeli értesítéssel felmondhatja. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

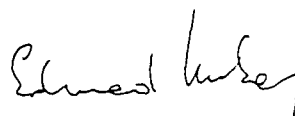
- a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően szerzett összegekre vonatkozóan;
- b) egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jével vagy az azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

ENNEK HITELEŰL az alulírott, kellő meghatalmazással rendelkező képviselők az Egyezményt aláírták.

KÉSZÜLT Bratislava-ban, 1994. augusztus hó 5. napján, két eredeti példányban, magyar, szlovák és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Ha eltérő értelmezés van a szlovák nyelvű és a magyar nyelvű szöveg között, az angol nyelvű szöveg az irányadó.



A Magyar Köztársaság
nevében



A Szlovák Köztársaság
nevében

[SLOVAK TEXT — TEXTE SLOVAQUE]

Z M L U V A

medzi

MAĎARSKOU REPUBLIKOU

a

SLOVENSKOU REPUBLIKOU

O ZAMEDZENÍ DVOJAKÉHO ZDANENIA
A ZABRÁNENÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU
V ODBORE DANÍ Z PRÍJMOV A Z MAJETKU

Z m l u v a

medzi

Maďarskou republikou
a
Slovenskou republikou

o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému
úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Maďarská republika a Slovenská republika

prajúc si uzatvoriť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a
zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1

OSOBY, NA KTORÉ SA ZMLUVA VZŤAHUJE

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2

DANE, NA KTORÉ SA ZMLUVA VZŤAHUJE

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku, ukladané menom každého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych úradov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.

2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku a rovnako daní z prírastku majetku.

3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje sú najmä:

a) v Maďarskej republike:

(i) daň z príjmov fyzických osôb;

(ii) daň spoločností;

(iii) dane z pozemkov;

(iv) daň z budov;

(ďalej nazývané "maďarská daň");

b) v Slovenskej republike:

(i) daň z príjmov fyzických osôb;

(ii) daň z príjmov právnických osôb;

(iii) daň z nehnuteľností;

(ďalej nazývané "slovenská daň").

4. Táto zmluva sa vzťahuje tiež na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po podpise tejto Zmluvy popri alebo namiesto súčasných daní. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

VŠEOBECNÉ DEFINÍCIE

1. Na účely tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

a) výrazy "jeden zmluvný štát" a "druhý zmluvný štát" označujú podľa prípadu Slovenskú republiku alebo Maďarskú republiku;

b) výraz "osoba" zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb;

c) výraz "spoločnosť" označuje každú právnickú osobu alebo osobu, považovanú pre účely zdanenia za právnickú osobu;

d) výrazy "podnik jedného zmluvného štátu" a "podnik druhého zmluvného štátu" označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

e) výraz "štátny príslušník" označuje:

(i) každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu;

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte;

f) výraz "medzinárodná doprava" označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, člnom alebo lietadlom alebo cestným vozidlom, ktorá je prevádzkovaná podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, pokiaľ takáto loď, čln, lietadlo alebo cestné vozidlo nie je prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

g) výraz "príslušný úrad" označuje:

(i) v prípade Maďarskej republiky ministra financií Maďarskej republiky alebo jeho zmocneného zástupcu.

(ii) v prípade Slovenskej republiky ministra financií Slovenskej republiky alebo jeho zmocneného zástupcu;

2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, bude mať pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

REZIDENT

1. Na účely tejto Zmluvy výraz "rezident jedného zmluvného štátu" označuje každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrňuje osobu, ktorá je podrobená zdaneniu v tomto zmluvnom štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo majetku v tomto štáte umiestneného.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku rezidentom v oboch zmluvných štátoch, určí sa jej postavenie nasledujúcim spôsobom:

- a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom štáte, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov);
- b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava;
- c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, ktorého je štátnym občanom;
- d) ak je táto osoba štátnym občanom oboch štátov alebo žiadneho z nich, upravia príslušné úrady zmluvných štátov túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná než osoba fyzická je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, má sa za to, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

STÁLA PREVÁDZKÁREŇ

1. Na účely tejto Zmluvy výraz "stála prevádzkáreň" označuje trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.

2. Výraz "stála prevádzkáreň" zahrňa najmä:

- a) miesto vedenia;
- b) závod;
- c) kanceláriu;
- d) továreň;

- e) dielňu;
- f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.

3. Výraz "stála prevádzkáreň" rovnako zahŕňa:

- a) stavenisko alebo stavbu alebo montáž alebo inštalačný projekt, avšak len vtedy, ak trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.
- b) poskytovanie služieb, vrátane poradenských a riadiacich služieb, poskytovaných podnikom prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na takéto účely, avšak iba ak činnosti takéhoto charakteru trvajú (u rovnakého alebo súvisiaceho projektu) na území štátu počas doby presahujúcej viac ako šesť mesiacov v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.

4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz "stála prevádzkáreň" nezahrňuje:

- a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru patriaceho podniku;
- b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
- c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom;
- d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
- e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania iných činností ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter;
- f) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených pod písmenami a) až e), pokiaľ celková činnosť trvalého zariadenia vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Ak, bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, osoba - iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 - koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle používa právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, má sa za to, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, pokiaľ činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, pokiaľ by boli uskutočňované prostredníctvom trvalého zariadenia, by nezakladali existenciu stálej prevádzkárne podľa ustanovení tohto odseku.

6. Nemá sa za to, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

PRÍJMY Z NEHNUTEĽNÉHO MAJETKU

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (včítane príjmov z poľnohospodárstva a lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Výraz "nehnuteľný majetok" má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestne-

ný. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, budovy, právo používania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za povolenie k ťaženiu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú pre príjmy z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú takisto pre príjmy z nehnuteľného majetku podnikov a pre príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislého povolania.

Článok 7

ZISKY PODNIKOV

1. Zisky podnikov jedného zmluvného štátu podliehajú zdanieniu len v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú s výhradou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by bola mohla docieľiť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola úplne nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

3. Pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady podniku, vynaložené na ciele sledované touto prevádzkárňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkárňa umiestnená alebo inde.

4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym časťami, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkárni sa nepripočítavajú žiadne zisky iba na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, pokiaľ neexistujú dostatočné dôvody pre iný postup.

7. Ak zisky zahrňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

MEDZINÁRODNÁ DOPRAVA

1. Zisky z prevádzkovania lodí, člnov alebo lietadiel alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

2. Ak sídlo skutočného vedenia podniku lodnej dopravy je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo člna, alebo ak nie je takýto domovský prístav, v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode alebo člna rezidentom.

3. Ustanovenia odseku 1 platia tiež pre zisky z účastí na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

SPOLOČNÉ PODNIKY

Ak

- a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo
- b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky v svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu akékoľvek zisky ktoré by, nebyť týchto podmienok, boli docielené jedným z podnikov, ale vzhľadom k týmto podmienkam docielené neboli, byť zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

Článok 10

DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy však môžu byť takisto zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohoto štátu, ak však príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne:

- a) 5 % hrubej čiastky dividend, ak skutočný vlastník je spoločnosť, ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;
- b) 15 % hrubej čiastky dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Príslušné úrady zmluvných štátov upravujú vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.

Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.

3. Výraz "dividendy", použitý v tomto článku, označuje príjmy z akcií alebo iných práv, s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku ako aj príjmy z práv na spoločnosti, ktoré sú podľa daňových predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť, ktorá rozdeľuje zisk rezidentom, postavené na roveň príjmov z akcií.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povov-

lanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaňiť dividendy vyplácané spoločnosťou, s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu, alebo ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže k stálej prevádzkárni alebo k stálej základni, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte a ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.

Článok 11

ÚROKY

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu, môžu byť zdanené iba v tomto druhom štáte, ak tento rezident je skutočným vlastníkom úroku.

2. Výraz "úroky", použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti alebo doložkou o účasti na zisku dlžníka, a obzvlášť, príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov včítane prémie a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi.

3. Ustanovenie odsekou 1 sa nepoužije, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemý-

selnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sú úroky platené, sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14, podľa prípadu.

4. Ak suma úrokov, ktoré sa vzťahujú k pohľadávke, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov, alebo ktoré udržiavajú jeden i druhý s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo takýchto vzťahov, použijú sa ustanovenia tohoto článku len na túto naposledy zmienenu sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa môže v tomto prípade zdaňiť podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12

LICENČNÉ POPLATKY

1. Licenčné poplatky, majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Tieto licenčné poplatky však môžu byť tiež zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, avšak ak je príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, suma dane takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravujú vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto obmedzenia.

3. Výraz "licenčné poplatky" použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinemato-

grafických filmov, alebo filmov a pásov pre rozhlasové a televízne vysielanie, patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za použitie alebo právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v oblasti priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyslovú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sa skutočne viažu k tejto stálej prevádzkárni alebo stálej základni. V tomto prípade sa použijú ustanovenia Článku 7 alebo Článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, či už je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sú platené presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom, alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo týchto vzťahov, použijú sa usta-

novenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím k ostatným ustanoveniam tejto Zmluvy.

Článok 13

ZISKY ZO SCUDZENIA MAJETKU

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, včítane takých ziskov docielených zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí, člnov, lietadiel alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí, člnov, lietadiel alebo cestných vozidiel podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než ktorý je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, sa zdania len v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

NEZÁVISLÉ POVOLANIA

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobného charakteru, sa zdanenia len v tomto štáte, pokiaľ príjemca nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, môžu byť príjmy zdanené v druhom zmluvnom štáte, avšak iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni

2. Výraz "slobodné povolanie" zahŕňa najmä nezávislé činnosti vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

ZAMESTNANIE

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výhradou ustanovenia článkov 16, 18, 19 a 20 zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté zaň zdaníť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaníť len v prv zmienenom štáte, ak sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období;

b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom, alebo menom zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte; a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, lietadla alebo cestného vozidla v medzinárodnej doprave, zdaňiť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 16

TANTIÉMY

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady alebo iného obdobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaňiť v tomto druhom štáte.

Článok 17

UMELCI A ŠPORTOVCI

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu byť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaňené v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom, neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu byť tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia

článkov 7, 14 a 15 zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

3. Príjmy, o ktorých sa zmieňuje tento článok, budú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 vyňaté zo zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť, za predpokladu, že táto činnosť je hrazená z podstatnej časti z verejných fondov tohto štátu alebo druhého štátu alebo je táto činnosť vykonávaná na základe kultúrnej dohody medzi zmluvnými štátmi.

Článok 18

PENZIE

Penzie a iné podobné platy vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú s výhradou ustanovení odseku 2 článku 19 zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 19

VEREJNÉ FUNKCIE

1. a) Odmeny, iné ako penzie, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo jeho správne mu útvaru alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba ktorá je rezidentom tohto štátu:

- (i) je štátnym občanom tohto štátu alebo
- (ii) sa nestala rezidentom v tomto štáte len z dôvodov poskytovania týchto služieb.

2. a) Penzie vyplácané buď priamo alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát, jeho správny útvar alebo miestny orgán tohto štátu, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, jeho správne mu útvaru alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto penzie však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávané niektorým zmluvným štátom, správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

ŠTUDENTI, PROFESORI A VÝSKUMNÍ PRACOVNÍCI

1. Platby, ktoré študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojim príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v skôr spomenutom štáte iba za účelom štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú zdanené v tomto štáte za predpokladu, že takéto platy sú mu vyplácané zo zdrojov mimo tohto štátu.

2. Odmena za výuku alebo vedecký výskum, ktorú poberá fyzická osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred svojim príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorá sa zdržiava v prvom štáte za účelom vedeckého výskumu alebo výuky na univerzite, inštitúcii pre vyššie vzdelanie alebo inej podobnej inštitúcii bude oslobodená od zdanenia v prvom štáte za predpokladu, že táto inštitúcia je neziskovým právnym subjektom.

Článok 21

INÉ PRÍJMY

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa nespomínajú v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, sa zdaní iba v tomto štáte.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy, iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v odseku 2 článku 6, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne tam umiestnenej, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, pre ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takouto stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa prípadu.

Článok 22

MAJETOK

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže byť zdanený v tomto druhom štáte.

2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte za účelom vykonávania nezávislého povolania, môže byť zdanený v tomto druhom štáte.

3. Lode, člny, lietadlá alebo cestné vozidla, ktoré sa používajú v medzinárodnej doprave, a hnuiteľný majetok slúžiaci prevádzkovaníu takýchto lodí, člnov, lietadiel alebo cestných vozidiel, podlieha zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto zmluvnom štáte.

Článok 23

VYLÚČENIE DVOJAKÉHO ZDANENIA

1. V prípade rezidenta Maďarskej republiky bude dvojaké zdanenie vylúčené nasledovne:

- a) Ak rezident Maďarskej republiky poberá príjem alebo vlastní majetok, ktorý v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy môže byť zdanený v Slovenskej republike, Maďarská republika oslobodí s výhradou ustanovení pododsekov b) a c) takýto príjem alebo majetok od zdanenia.
- b) Ak rezident Maďarskej republiky poberá príjmy, ktoré v súlade s ustanoveniami článkov 10 a 12, môžu byť zdanené v Slovenskej republike, Maďarská republika povolí znížiť čiastku dane z takéhoto príjmu tohto rezidenta o čiastku rovnajúcu sa dani zaplatenej v Slovenskej republike. Čiastka, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takúto časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy plynúce zo Slovenskej republiky.
- c) Ak v súlade s ustanovením tejto Zmluvy, príjmy, ktoré plynú rezidentovi Maďarskej republiky, alebo majetok, ktorý vlastní, sú vyňaté zo zdanenia v Maďarskej republike, môže Maďarská republika pri výpočte čiastky dane z ostatných príjmov alebo majetku tohto rezidenta

vziať v úvahu príjem alebo majetok, ktorý bol vyňatý zo zdanenia.

2. V prípade rezidenta Slovenskej republiky bude dvojaké zdanenie vylúčené nasledovne:

Slovenská republika môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do základu, z ktorého sa takéto dane ukladajú aj príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení článkov tejto Zmluvy rovnako zdanené v Maďarskej republike, avšak povolí znížiť čiastku dane vypočítanú z takéhoto základu o čiastku rovnajúcu sa dani zaplatenej v Maďarskej republike. Čiastka o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takúto časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto Zmluvy zdanené v Maďarskej republike.

Článok 24

ZÁSADA ROVNAKÉHO ZAOBCHÁDZANIA

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenie článku 1 uplatní rovnako na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

3. Pokiaľ sa nebudú aplikovať ustanovenia Článku 9, odseku 4 Článku 11 alebo odseku 6 Článku 12, budú úroky, licenčné poplatky a iné výlohy platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, odpočítateľné pre účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohoto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené osobe, ktorá je rezidentom v skôr spomenutom štáte. Podobne, akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú pre účely stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli dohodnuté voči rezidentovi prv spomenutého štátu.

4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok je úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastnený alebo kontrolovaný osobou alebo osobami, ktoré sú rezidentmi v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v skôr zmienenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky skôr zmieneného štátu.

5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25

RIEŠENIE PRÍPADOV CESTOU DOHODY

1. Ak sa rezident jedného zmluvného štátu domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u neho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, môže nezávisle na opravných prostriedkoch, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa prípad vzťahuje pod odsek 1 Článku 24, úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom. Prípad musí byť predložený

do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia, ktoré vedie ku zdaneniu, ktoré nie je v zhode s ustanoveniami tejto Zmluvy.

2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad vyriešil po dohode s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa vykoná bez ohľadu na premlčanie podľa vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu takisto konzultovať za účelom zamedzenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré nie sú v tejto Zmluve upravené.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne konzultovať za účelom dosiahnutia dohody podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí pre dosiahnutie dohody účelnou, môže sa takáto výmena názorov uskutočniť prostredníctvom komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

VÝMENA INFORMACIÍ

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné pre aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy a vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy. Rozsah výmeny informácií nie je obmedzený článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, budú udržiavané v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie obdržané podľa vnútroštátnych právnych predpisovv tohoto štátu a budú oznámené len osobám alebo úradom (včítane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymieraním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o oprav-

ných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takého informácie len na tieto účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 nebudú v žiadnom prípade vykladané tak, že ukladajú niektorému zmluvnému štátu povinnosť;

- a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax niektorého zmluvného štátu;
- b) oznámiť informácie, ktoré by nemohli byť získané na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
- c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, úradné, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

DIPLOMATI A KONZULÁRNI ÚRADNÍCI

Žiadne ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom, alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

NADOBUDNUTIE PLATNOSTI

1. Zmluvné strany si vzájomne oznámia, že ústavné predpoklady pre nadobudnutie platnosti tejto zmluvy boli splnené.

2. Zmluva nadobudne platnosť dňom neskoršieho oznámenia v zmysle odseku 1 a jej ustanovenia sa budú uplatňovať:

a) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy vyplácané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;

b) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok, začínajúci 1. januára alebo neskôr kalendárneho roku nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť.

Článok 29

VÝPOVEĎ

Táto zmluva ostane v platnosti pokiaľ nebude vypovedaná niektorým zmluvným štátom. Každý zmluvný štát môže Zmluvu vypovedať diplomatickou cestou najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roku začínajúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tomto prípade sa Zmluva prestane uplatňovať:

a) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy vyplácané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

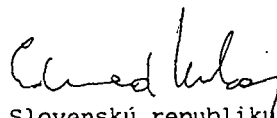
b) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci 1. januára alebo neskôr kalendárneho roku nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

NA DÓKAZ TOHO podpísaní, k tomu riadne zmocnení, podpísali túto Zmluvu.

Dané v Bratislave dňa 05.08.1994. v dvoch rovnopisoch, každý v slovenskom, maďarskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia majú rovnakú platnosť. Ak dôjde k odlišnému výkladu slovenského a maďarského textu, bude rozhodujúci anglický text.



Za Maďarskú republiku



Za Slovenskú republiku

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE HONGRIE ET LA RÉPUBLIQUE SLOVAQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

La République de Hongrie et la République de Slovaquie

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu.

Sont convenues de ce qui suit :

Article 1. Personnes visées

1. La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu exigibles par chacun des États contractants ou leurs collectivités locales, quel que soit le régime de perception desdits impôts.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous prélèvements fiscaux assis sur tout ou partie du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens meubles ou immeubles, aussi bien que les impôts sur les plus-values

3. Les impôts actuels qui font l'objet de la présente Convention sont :

(a) en Slovaquie

(i) l'impôt sur le revenu des personnes .

(ii) l'impôt sur le revenu des personnes juridiques

(iii) l'impôt sur la propriété immobilière

(ci-après dénommés "l'impôt slovaque) ;

(b) en Hongrie

(i) l'impôt sur le revenu des personnes ;

(ii) l'impôt sur les sociétés ;

(iii) l'impôt sur les biens fonciers

(iv) l'impôt sur les constructions ;

(ci-après dénommés "l'impôt hongrois") ;

4 La présente Convention s'applique également à tous impôts de nature identique ou sensiblement analogue qui seraient prescrits après la date de signature de la présente Convention, et qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités com-

pétentes des États contractants se communiqueront, dans un délai raisonnable, toutes les modifications de fond qui seraient apportées à la législation de leurs États respectifs relatives aux impôts auxquels s'applique à la présente Convention.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, et à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

(a) Les termes "un État contractant" et "l'autre État contractant" signifient la République slovaque et la République de Hongrie selon le contexte;

(b) Le terme "personne" s'entend des personnes physiques, sociétés et tous autres groupements de personnes ;

(c) Le terme " société " s'entend de toute personne morale ou de toute entité qui est assimilée à une personne morale au regard de l'impôt ;

(d) Les expressions " entreprise d'un État contractant " et " entreprise de l'autre État contractant " s'entendent, selon le contexte, d'une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

(e) Le terme "ressortissant" désigne:

(i) toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

(ii) toute personne morale , société de personnes et association constituée conformément à la législation en vigueur dans un État contractant;

(f) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un État contractant, sauf lorsque ce navire ou cet aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant ;

(g)) l'expression "autorité compétente" signifie :

(i) dans le cas de la Slovaquie, le ministre des finances ou son représentant autorisé;

(ii) dans le cas de la Hongrie, le ministre des finances, ou ses représentants autorisés.

2. Aux fins de l'application de la présente Convention par l'un des États contractants, toute expression qui n'est pas définie dans ladite Convention a le sens que lui attribue la législation de cet État contractant concernant les impôts auxquels s'applique la présente Convention à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente Convention, on entend par "résident de l'un des États contractants" toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, du siège de sa direction de la place où elle est immatriculée ou de tout autre critère du même ordre. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes assujetties à l'impôt dans cet État exclusivement pour les revenus qu'elles tirent de sources situées dans cet État.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) cette personne est considérée comme un résident de l'État contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;

b) Si l'État contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État contractant où elle séjourne de façon habituelle ;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'État contractant dont elle possède la nationalité ;

d) si cette personne possède la nationalité deux États contractants ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est censée être un résident de l'État contractant ou est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" s'entend d'un lieu fixe d'affaires où une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" s'entend notamment ;

a) D'un d'un siège de direction ;

b) D'une succursale ;

c) D'un bureau ;

d) D'une usine ;

e) D'un atelier ;

f) D'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;

3. L'expression "établissement stable" comprend également

a) les chantiers de construction, d'installation ou de montage qui durent plus de douze mois;

b) la fourniture de services, y compris des services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque des activités de cette nature se poursuivent pour le même projet ou un projet connexe pendant une ou des périodes représentant au total plus de six mois dans les limites d'une période quelconque de douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "d'établissement stable" :

a) s'il est fait usage d'une installation à seule fin de stocker, exposer ou livrer des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise ;

b) si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de stockage, d'exposition ou de livraison ;

c) si des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de transformation par une autre entreprise ;

d) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'acheter des biens ou des marchandises, ou de réunir des informations pour l'entreprise ;

e) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'exercer toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire pour l'entreprise ;

f) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin de l'exercice combiné des activités mentionnées aux alinéas (a) à (e) de la présente paragraphe, dans la mesure ou l'ensemble des activités ainsi exercées dans cette installation fixe d'affaires a un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 — agit dans un État contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre État contractant et dispose dans cet État du pouvoir qu'elle y exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet État à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 de la présente article et qui exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise de l'un des États contractants ne sera pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre État contractant du seul fait qu'elle exerce dans cet autre État des activités par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités..

7. Le fait qu'une société résidente de l'un des États contractants contrôle, ou est contrôlée par, une société résidente de l'autre État contractant, ou qui y exerce son activité (que ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression " biens immobiliers " a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Cette expression comprend en tout cas les accessoires, le cheptel et le matériel utilisé dans les exploitations agricoles ou forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit de biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation

ou la concession d'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. Les navires, embarcations et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante..

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État à moins que l'entreprise n'exerce une activité économique dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce une telle activité, ses bénéfices peuvent être imposés dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise de l'un des États contractants exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait vraisemblablement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses contractées par l'entreprise pour cet établissement stable y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'État contractant où cet établissement stable est situé, soit ailleurs, dépenses qui seraient déductibles si l'établissement stable était une entité indépendante ayant assumé ces dépenses, qu'elles aient été contractées dans l'État contractant dans lequel l'établissement stable est situé, soit ailleurs.

4. Dans la mesure où il est d'usage dans un État contractant de déterminer les bénéfices à attribuer à un établissement stable sur la base d'un pourcentage sur le total des recettes brutes des différentes parties de l'établissement stable, rien dans le paragraphe 2 n'interdit à cet État de déterminer les bénéfices assujettis à l'impôt par une telle méthode. Cependant, les résultats obtenus dans le calcul du pourcentage doivent être conformes aux principes figurant dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement aura simplement acquis des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe de motifs suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres parties de la présente Convention, les dispositions de la présente article s'entendent sans préjudice des dispositions desdits articles.

Article 8. Transport international

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation du trafic international de navires, de bateaux, d'aéronefs et de véhicules de transport routier sont imposables exclusivement dans cet État.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'État contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou à défaut de port d'attache dans l'État contractant dont l'exploitant du navire ou du bateau est un résident.

3. Les dispositions des paragraphes 1s'appliquent également aux bénéfices tirés de la participation à un " pool ", à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

Si :

a) Une entreprise d'un État contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou si

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

Et si, dans l'un comme dans l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières entre les deux entreprises diffèrent de celles qui devraient en principe régir des relations entre des entreprises indépendantes et traitant entre elles en toute indépendance, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu en principe être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être du fait de ces conditions, peuvent être compris dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des États contractants arrangeront d' un commun accord le mode de l' application de ces limitations.

Le présent paragraphe n' affecte pas l' imposition de la société au titre des bénéfices sur lesquels les dividendes sont payés.

3. Au sens du présent Article, le terme "dividendes" désigne les revenus provenant d' actions, ou autres droits, à l' exception des créances, participations aux bénéfices ainsi que les revenus d' autres parts sociales assujettis au même régime fiscal que les revenus d' actions par la législation fiscale de l' État contractant dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre État, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe située dans cet autre État, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7, soit celles de l'article 14.

5. Lorsqu'une société résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut prélever aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont en tout ou en partie des bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts produits dans un État contractant et dont le bénéficiaire est résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État que si ledit résident est le bénéficiaire effectif des intérêts.

2. Le terme " intérêts" employé dans le présent article désigne le produit des créances de toute nature, assorti ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment le produit des fonds publics et des bons ou obligations, y compris les primes et lots attachés à ces titres.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité économique par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans cet autre État une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas sont applicables

4. Si, du fait de relations particulières entre le débiteur et le bénéficiaire des intérêts ou entre eux et un tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance au titre de laquelle ils sont versés, dépasse celui dont le débiteur ou le bénéficiaire aurait vraisemblablement pu convenir en l'absence desdites relations, les dispositions de la présente article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la part des versements qui est excédentaire demeure imposable conformément à la législation fiscale de chaque État contractant, mais sous réserve des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, quoique, si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des Parties contractantes fixeront d'un commun accord le mode d'application de ces limitations.

3. Au sens du présent Article, le terme " redevances " désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique y compris les films cinématographiques, les enregistrements vidéo et les films ou bandes d'enregistrement radiophoniques ou télévisés, ou d'un brevet, d'une marque de fabrique, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'un logiciel, d'une formule ou d'un procédé secret, ou pour des informations concernant une expérience acquise dans un domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre État, ou exerce une profession indépendante au moyen d'une base fixe située dans cet autre État, et que le droit ou le bien pour lequel sont payées ces redevances est effectivement lié audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7, soit celles de l'article 14.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe en relation avec lesquels a été contractée l'obligation de paiement des redevances et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances payées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions de la présente article ne s'appliquent qu'à ce dernier

montant. En pareils cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers définis à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Les gains tirés de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers attachés à une base fixe qu'un résident d'un État contractant possède dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains tirés de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains d'une entreprise d'un État contractant tirés de l'aliénation de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules de transport routier exploités en trafic international, ou les biens mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans l'État contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise..

4. Les gains tirés de l'aliénation de biens autres que ceux mentionnés dans les paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tirent d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet État contractant. Ce revenu peut être également imposé dans l'autre État contractant si le résident dispose d'une base fixe dans l'autre État contractant pour l'exercice de ses activités. En ce cas les revenus sont imposables s'ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend également les activités indépendantes de caractère scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes de médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des États contractants perçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État contractant, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. En ce cas, les rémunérations perçues à ce titre peuvent être imposées dans cet autre État contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident de l'un des États contractants reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État :

a) si le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre État que pendant une ou des périodes n'excédant pas au total cent quatre-vingt-trois jours au cours de l'année civile considérée;

b) si les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas un résident de cet autre État et

c) si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe de l'employeur dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes de la présente article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, par une entreprise d'un État contractant sont imposables dans cet État.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en qualité de membre du conseil d'administration ou d'un autre organe similaire qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un artiste du spectacle tire de ses activités personnelles en tant qu'artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien, ou sportif, sont imposables dans l'État contractant où ces activités sont exercées.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et, en cette qualité, sont attribués non pas à l'artiste ou le sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14, et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les revenus visés au présent article sont exonérés d'impôt dans l'état contractant où est exercée l'activité de l'artiste du spectacle ou du sportif, sous réserve que la charge de cette activité soit supportée en très grande partie par les fonds publics de cet État contractant ou de l'autre État, ou que l'activité soit exercée dans le cadre d'un accord ou d'un arrangement culturel entre les États contractants.

Article 18. Pension

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet État.

Article 19. Fonctions publiques

1. a) Les salaires, les gages et rémunérations analogues, autres que les pensions et payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités loca-

les à une personne physique, au titre de services rendus dans l'exercice de fonctions publiques ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet autre État et si la personne physique est un résident de cet État qui :

(i) possède la nationalité de cet État, ou

(ii) n'est pas devenu un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Toute pension payée par un État contractant ou par une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette collectivité est imposable uniquement dans cet État.

b) Toutefois, cette pension est imposable exclusivement dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet autre État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16, 18 et 18 s'appliquent aux salaires, gages et rémunérations analogues versés en contrepartie de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par un État contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou un établissement public qui lui est attaché.

Article 20. Étudiants, enseignants et chercheurs

1. Les sommes qu'un étudiant, un apprenti qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre État à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

2. Les rémunérations que reçoit au titre d'un enseignement ou de recherches scientifiques, une personne physique qui est ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant et qui séjourne dans le premier État contractant à seule fin d'y effectuer des recherches scientifiques ou d'y enseigner dans un établissement d'enseignement sont exonérées d'impôt dans le premier État cité à condition que cet établissement soit une entité juridique à but non lucratif.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas visés dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux qui sont tirés de biens immobiliers tels que ceux qui sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si celui qui reçoit un tel revenu est un résident d'un État contractant qui a des activités commerciales dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe et que le droit ou le bien pour lesquels le revenu est payé se rattache effec-

tivement à un établissement stable ou à une base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers constitutifs d'une base fixe à la disposition d'un état contractant, située dans l'autre État contractant et servant à l'exercice d'une profession libérale est imposable dans ledit autre État contractant

3. La fortune constituée de navires, de bateaux, d'aéronefs et de véhicules de transport routier exploités en trafic international, ou les biens mobiliers affectés à leur exploitation n'est imposable que dans l'État contractant où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé.

4. Les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 23. Elimination de la double imposition

La double imposition est éliminée comme suit:

1. Dans le cas d'un résident de la République de Hongrie:

a) Lorsqu'un résident de la République de Hongrie reçoit des éléments de revenus ou possède des capitaux qui conformément aux dispositions de la présente Convention peuvent être imposés en Slovaquie, la République de Hongrie doit sous réserve des dispositions des alinéas b) et c) exonérer d'impôt ces revenus et ces capitaux.

b) Lorsqu'un Résident de la République de Hongrie perçoit des éléments de revenus qui conformément aux articles 10 et 12 peuvent être imposés dans la République slovaque, la République de Hongrie doit autoriser comme déduction du montant de l'impôt calculé sur cette assiette un montant égal au montant de l'impôt payé en Slovaquie. Toutefois, cette déduction ne doit pas excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenus reçus de la Slovaquie.

c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus perçus par un résident de Hongrie sont exonérés de l'impôt dans cet État, la Hongrie peut néanmoins tenir compte des revenus exonérés pour le calcul de l'impôt sur le reste des revenus dudit résident.

2. Dans le cas d'un résident de la République de Slovaquie

Lorsque la République slovaque impose ses résidents, elle peut inclure dans l'assiette fiscale sur laquelle ces impôts sont établis, des éléments de revenus qui conformément aux dispositions de la présente Convention sont aussi imposables dans la République de Hongrie, mais autorise comme déduction du montant de l'impôt calculé sur cette assiette un

montant égal au montant de l'impôt payé en Hongrie. Toutefois, cette déduction ne doit pas excéder la fraction de l'impôt slovaque, calculée avant la déduction, qui est applicable au revenu, qui, conformément aux dispositions de la présente Convention peut être imposé en Hongrie

Article 24. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, en particulier en ce qui concerne la résidence. Nonobstant les dispositions de l'article premier, la présente disposition s'applique également aux ressortissants de l'un ou l'autre État contractant qui ne sont résidents d'aucun d'eux.

2. Les établissements stables qu'une entreprise d'un État contractant exploite dans l'autre État contractant ne seront pas imposés dans cet autre État d'une façon moins favorable que les entreprises de cet autre État qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions de l'article 9, du paragraphe 4 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances, ou autres frais payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, toute dette qu'une entreprise d'un État contractant à l'égard d'un résident de l'autre État contractant est, aux fins du calcul du capital imposable de ladite entreprise, déductible dans les mêmes conditions que si elle avait été contractée auprès du résident du premier État cité.

4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont soumises dans le premier État à aucune obligation ou imposition y relative, qui soient autres ou plus lourdes que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions du présent Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne résidente d'un État contractant estime que les mesures prises par l'autorité compétente de l'un ou des deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité.

Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'un accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la présente Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Ces échanges peuvent avoir lieu par l'intermédiaire d'une commission, composée des représentants des autorités compétentes des États contractants.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles des lois internes des États contractants relatives aux impôts qui font l'objet de la présente Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions de l'article premier. Les renseignements reçus par l'autorité compétente d'un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités y compris les tribunaux et organes administratifs) qui participent à l'établissement ou au recouvrement des impôts visés par la présente Convention, ou aux procédures de recours y relatives et ne sont utilisés qu'à ces fins. Ces personnes ou autorités peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques des tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'autorité compétente d'un État contractant l'obligation :

(a) De prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou pratique administrative ou à celle de l'autre État contractant ;

(b) De fournir des renseignements qui ne peuvent être obtenus dans le cadre de sa propre législation ou pratique administrative normale ou de celle de l'autre État contractant ;

(c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, ou encore dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Membres de missions diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges diplomatiques ou consulaires en matière d'impôt résultant des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords internationaux particuliers.

Article 28. Entrée en vigueur

1. Chacun des deux États contractants notifiera à l'autre par écrit l'accomplissement des procédures réglementaires et constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la dernière notification mentionnée au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront dans les deux États contractants:

a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source à l'égard des revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la Convention entrera en vigueur

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur le capital, pour des impôts à recouvrer pour toute année fiscale à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur.

Article 29. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par un des États contractants. Chacun des États contractants pourra toutefois dénoncer la présente Convention par voie diplomatique moyennant un préavis de six mois avant la fin de chaque année civile suivant une période de cinq ans à compter de la date de l'entrée en vigueur de ladite Convention. En pareil cas la présente Convention cessera de produire ses effets.

(a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source, à l'égard des revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la remise de la notification de dénonciation ;

(b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux revenus exigibles pour toute année d'imposition à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification de dénonciation.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention

Fait, en double exemplaire, à Bratislava le 5 août 1994 en langues anglaise, hongroise et slovaque; les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Hongrie :

LASZLO KOVACS

Pour le Gouvernement de la Slovaquie :

EDUARD KUKAN

